

Comitatus Embdanus & Oldenburgensis.

370

Regio & unde
dicta.

Sole fertilitas.

Animalium va-
rietas.

Sequuntur in hac Tabula Comitatus duo, Membra Imperii in Circulo v i i Westfalico, *Embdanus & Oldenburgenſis*: eos nunc ordine describamus. *Comitatus Embdanus* appellationem ab Vrbe primaria habet: nunc etiam *Frisia Orientalis* dicitur: non aliam, ut videtur, ob causam, quam quod Frisii contermina. Non enim locum hunc *Frisii* olim, sed *Chauci* tenuere, quos duplices commemorant Plinius & Ptolemaeus, Majores & Minores. Majores sunt qui Bremensem Episcopatum incolunt: Minores sunt Embdani & Oldenburgenses. Siquidem inter Amisim & Viburgim etiam Ptolemaeus sedes illis constituit: cuius verba sunt, *Cauchi Minores ad Viburgin annem extenduntur, at Majores Cauchi ad Albin usque*. Chaucos autem ita describit Plinius lib. x v i cap. i. Sunt vero & in Septentrione visa nobis gentes Chaucorum, qui majores minoresque appellantur. Vasto ibi meatu, bis dierum noctiumque singularum intervallis effusus in immensum agitur Oceanus, eternam operiens rerum Natura controversiam, dubiumque, terra sit, an in parte maris. Illic misera gens tumulos obtinet altos, aut tribunalia structa manibus, ad experimenta altissimi astus, casis ita impositis, navigantibus similes quam integrant aqua circumdate, naufragis vero, quum recesserint, fugientesque cum mari pisces circa tuguria venantur. Non pecudem his habent, non lacte ali, ut finitimi, ne cum Feris quidem dimicare contingit omni procul abacto fructice. Ulva & palustri junco funes necunt, ad praetexenda piscibus retia, capi umque manibus lutum ventis magis quam Sole siccantes, terra cibos, & rigentia Septentrione viscera sua urunt. Potus us non nisi ex imbre servato scrobibus in vestibulo domus. Hæc olim Chaucorum facies. Ea nunc quantum ab illa mutata est? Hodie enim, quænam terra uberioris præbet Mortalibus alimenta? non Incolis modo, sed vicinis, aliisque exteris? At olim quam informis, quam tristis cultu, adspectuque, quam misera Incolarum habitatio? Non Frumenti, non aliarum Frugum mentionem facit Plinius: jam ubi major ubertas? Frugiferarum arborum olim impatiens? nunc omne fere genus arborum producit. Non Pe- cudem habebant, non lacte alebantur; ubi major jam copia, & quis potior cibus? Agrum squidem planum, & pascuis foecundum, Naturæ beneficio obtinent, cuius quidem quam glutinosa & pinguis sint glebæ, quam lœta pascua, quam numerosi Armentorum & Pecudum greges, vix verbis explicari potest. Docet id exquisiti, delicatique saporis Butyri & Casei ad miraculum usque copia, qua uberrimo incolarum quæstu & emolumen- to maximo ad varias regiones & per universam Germaniam defertur. Quinetiam non obscure id comprobant pingues & supra vulgarem magnitudinem Boves, quorum aliquot myriades in pascuis passim oberrare viden- tur, qui soli graminumque beneficio adeo impinguescant, ut exteræ etiam nationes iis potissimum delecentur. Postremo si cum Feris non dimicarint: hodie alter docet crebra Nobilium venatio. Est ergo solum hujus tra- tus hodie adeo dives, ut regionū vicinarum ope indigere minime videatur; imo multis usque adeo abundant, ut Equis, Bobus, Pecore, Carnibus porcinis, Lana, Butyro, Caseo, Hordeo, Avena, Frumento, Fabis & Pisis, itē Sale, ut eorum quotannis magnā copiam larga manu Confinalibus suis aliisq; remotioribus Populis communicet.

Porro